

Zaak T-276/02

Forum 187 ASBL

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Staatssteun — Belastingregeling — Bestaande steun — Besluit tot inleiding van procedure van artikel 88, lid 2, EG — Rechtsgevolgen — Geen — Niet-ontvankelijkheid”

Beschikking van het Gerecht (Tweede kamer — uitgebreid) van 2 juni 2003 II-2078

Samenvatting van de beschikking

1. *Beroep tot nietigverklaring — Voor beroep vatbare handelingen — Begrip — Handelingen die bindende rechtsgevolgen in leven roepen — Voorlopige maatregelen die autonome rechtsgevolgen op gebied van staatssteun sorteren — Ontvankelijkheid (Art. 88 EG en 230 EG)*

2. *Steunmaatregelen van de staten — Besluit van Commissie tot inleiding van formele procedure van onderzoek van overheidsmaatregel die voorlopig als bestaande steunregeling is gekwalificeerd — Gevolgen — Aantasting van rechtszekerheid gelet op bestaan van eerdere beschikkingen van Commissie volgens welke geen sprake is van steun — Geen*

(Art. 88, leden 2 en 3, EG; verordening nr. 659/1999 van de Raad, art. 7, lid 2)

3. *Gemeenschapsrecht — Beginselen — Recht op beroep in rechte — Onderwerping aan toetsing door gemeenschapsrechter van besluit tot inleiding van formele procedure van onderzoek van overheidsmaatregel die voorlopig als bestaande steunregeling is gekwalificeerd — Niet-ontvankelijkheid*

(Art. 88, lid 2, EG)

1. Als handelingen of besluiten die vatbaar zijn voor beroep tot nietigverklaring in de zin van artikel 230 EG, zijn te beschouwen maatregelen die bindende rechtsgevolgen in het leven roepen, welke de belangen van de verzoeker kunnen aantasten doordat zij diens rechtspositie aanmerkelijk wijzigen. Handelingen of besluiten die in een uit verscheidene fasen bestaande procedure tot stand komen, inzonderheid wanneer zij de afsluiting vormen van een interne procedure, zijn in beginsel slechts voor beroep vatbare handelingen wanneer het maatregelen betreft die aan het einde van die procedure het standpunt van de instelling definitief vastleggen; hiertoe behoren dus niet voorlopige maatregelen ter voorbereiding van de eindbeschikking.

king, ter voorbereiding waarvan zij dienen, voor beroep vatbare handelingen.

(cf. punten 39-41)

2. Het besluit tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure van artikel 88, lid 2, EG met betrekking tot als bestaande steun gekwalificeerde nationale maatregelen, brengt geen autonome rechtsgevolgen teweeg in samenhang met de schorsende werking van artikel 88, lid 3, laatste volzin, EG met betrekking tot de nieuwe steunmaatregelen, en de daarin vervatte kwalificatie heeft een voorlopig karakter. Zo kan de Commissie volgens artikel 7, lid 2, van verordening nr. 659/1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 88 EG, de formele onderzoeksprocedure beëindigen met een beschikking waarbij zij vaststelt dat, anders dan de kwalificatie

Op het gebied van staatssteun echter vormen de voorlopige maatregelen, die autonome rechtsgevolgen teweegbrengen ten opzichte van de eindbeschik-

bij de inleiding van die procedure, de betrokken maatregel geen steun vormt.

zekerheid die een marktdeelnemer, die van de betrokken regeling profiteert, aan die besluiten verbindt.

Die voorlopige kwalificatie van de betrokken regeling als bestaande steun kan haar voorlopig karakter niet verliezen omdat zij komt na een tot de betrokken lidstaat gericht voorstel van dienstige maatregelen. Immers, zelfs indien een dergelijk voorstel betekent dat de Commissie op basis van de opmerkingen van de lidstaat tot de conclusie is gekomen dat de betrokken regeling een onverenigbare bestaande steunmaatregel vormt, is die conclusie zelf voorlopig.

(cf. punten 43-46)

In die omstandigheden kan het besluit van de Commissie om de formele onderzoeksprocedure van artikel 88, lid 2, EG tegen die regeling in te leiden, niet worden beschouwd als een intrekking van haar eerdere besluiten, waarbij werd verklaard dat de regeling geen steunelement bevatte, en derhalve ook niet als een aantasting van de rechts-

3. Het beginsel dat eenieder recht heeft op een daadwerkelijke bescherming in rechte van de door het gemeenschapsrecht gewaarborgde rechten, kan niet verlangen dat een besluit tot inleiding van de formele procedure van onderzoek van een als bestaande steunregeling gekwalificeerde maatregel, dat geen rechtsgevolg heeft, door de gemeenschapsrechter moet kunnen worden getoetst. Wanneer dat gevolg ontbreekt, kan een dergelijk besluit immers geen enkel door het gemeenschapsrecht gewaarborgd recht schenden.

(cf. punt 50)